

Časopis osnovne škole Ivo Kozarčanin
Školska godina 2012./2013.

MLADI DUB

Uvodni pozdrav

Sto čini školu školom? Jesu li to podražaji koje naša osjetila svakodnevno bilježe: pospani uzdasi učenika ujutro i radosni usklici u 13.55h; vika na hodnicima; lom grafita; krik šiljila; potmulu vapaj praznih stranica u bilježnici (istih onih gdje je zadaća trebala biti); izgovori nemaštovitih učenika i pobjedonosni uzvici onih snalažljivijih; zvuk zvona; mirisi iz blagovaonice; zvuk trepavica prilikom tihe opomene pojedinca pri gramatičkoj pogrješci; valovi Otvorenog radija naše knjižnice; zvuk zviždaljke na plećima Titana; iznenađujuće gromki glas iz iznenađujuće malenog tijela; ili pak zvuk potpetica osobe koju svi pomalo smatramo majkom dok kaska našim vedro oličenim hodnicima?

Ne? Ništa od navedenog?! Jesu li to onda nadosjetilni znaci koji nam izravno možda promiču, no kojih smo itekako svjesni: srce koje na trenutak zaigra u prsima svaki put kada prođe određeni *on* ili naglo proširenje zjenica svaki put kada prođe određena *ona*; srdžba onih koji nisu zadovoljni testom, kao i likovanje onih koji jesu; sjeta prvih dana početka nastave; zavist jednih prema drugima; nesigurnost..?

Možda bi i jedno i drugo razriješila pojedina ploča, svaka na svoj način. Zamislite samo, kakve bi nam sve priče ispričale kada bi govoriti mogle?! Kakvom bi jasnoćom zaslijepile naš um dok bismo im se samo prepustili, posramljeni, zato što sami nismo došli do istih odgovora, a trebali smo...?! Vjerojatno bi nam svaki od pojedinih predmeta, koje u printanom obliku gađamo strjelicama na kućnom pikadu, mogao razriješiti navedeni misterij, svaki na svoj način. Da, vjerojatno bi, no niti jedan od tih odgovora ne bi bio potpun, niti osobno zadovoljavajuć, što konačno ne bi smjelo dovesti do zaključka kako je neki od njih zanemariv i moguć za odstrjel. Upravo naprotiv, svaki od njih u sebi krije klicu cjeline, pa tek kad ih sve pogledamo, od matematike i hrvatskog, preko engleskog i prirode, do povijesti i zemljopisa, svi nam govore ponešto o svijetu koji nas okružuje, a napokon, i o nama samima (čak i tjelesni, i vjeronauk).

Razmislivši, uvidjet ćemo kako svaka škola posjeduje sve navedene elemente i svaka se jednima ponosi, a drugih potihom srami. Stoga, još jednom, što nas, OŠ Ive Kozarčanina čini posebnima u cijeloj toj priči..?! Da bismo odgovorili na to, pozivam vas na plovidbu uzburkanim morem stranica koje se prostiru pred vama. Nemojte se zavaravati, bit će tijesno, na trenutke i opasno, bit će šareno i umirujuće, no, ponad svega obećavam, dovruga, bit će zabavno! A na kraju, kada zadnja stranica bude okrenuta i zadnji odlomak teksta uplovi natrag u svoju luku, možda, samo možda, budemo korak bliže željenom odgovoru.

Promišljanje urednika

PRVAŠIĆI

Jeste li upoznali moj 1. razred? Ne?! Zbilja niste?! Vjerujte, ne znate što propuštate. 16 pametnih glavica koje vas ne bi sumnjičavo odmjerile, već prihvatile kao da ste jedan od njih. Pohvalili bi se kako su naučili sva tIsKaNa i PiSaNa slova, te kako je upravo njihova učiteljica *najdobrija* među svim učiteljicama! Oni se ne srame, pa će vam iskreno reći kako vam je frizura grozna, hlače zamrljane ili kako vam brada uopće ne stoji. Za njih ne postoji

tmurno jutro , ili loš dan , već im

je svaki dan kao ! Spremni za učenje, no i poneku vragoliju, oni su najslađi prvašići na svijetu (iako su trenutno jedini koje imamo).

*Da, več znamo da smo slatki i
neodoljivi...pa što?!*

Ako budem najbrži, možda
dobijem peticu...

Dani kruha

Kao i svake godine, i kruha obilježili Uz pjevanje malog viših i nižih razreda, put bili Nikola Kukolj svojim jedinstvenim Program je okončao molitvom i posvetom

Ivona Džananović, 8b

ovaj put smo Dane priredbom u školi. zboru i igrokaze osvježenje su ovaj i Josip Kutlešić sa beat-box đirom! vlč. Milan Begić krušnih delicija.

Svaki Božić moja baka meni i mojoj obitelji napravi svježi, domaći kruh. Cijela kuća tada miriši po kruhu. Baka me uvijek pritom pouči kako kruh ne smijemo bacati jer nam ga je Bog podario s neba. Moja obitelj i ja u zajedništvu volimo na Božić jesti bakin domaći kruh. Najslađa mi je ipak božićna pogača, zato što ju cijela moja obitelj u slast pojede.

Lucija Đurđević, 3. r.

Jednoga jutra probudio me miris svježega kruha. Došla sam u kuhinju i ugledala tek ispečen kruh. Stajao je na stolu velik i okrugao. Kad sam prišla bliže stolu, vidjela sam da kruh na sebi ima slova S i J. To su početna slova bratovog i mog imena. Oko tih slova bila je ispletena plećenica od tijesta. U kuhinju je potom ušla mama i upitala me: „Sviđa li ti se kruh?“. Ništa nisam rekla, već sam ju samo zagrlila i poljubila. Mama je potom izrezala kruh i počeli smo ga svi zajedno jesti. Bio je tad to za mene najslađi kruh koji sam ikad kušala, jer je taj dan bio Dan kruha.

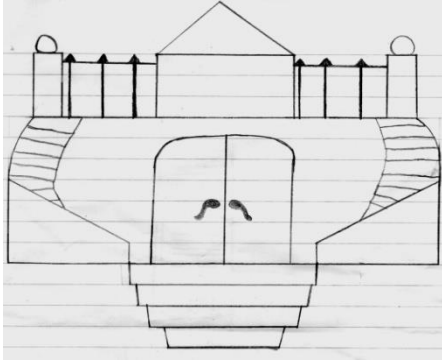

Sofija Trninić, 3. r.

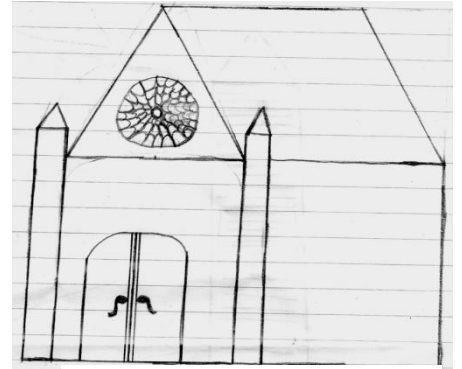
Izlet u Krapinu 5. travnja 2013.

U 8.00 sati krenuli smo na izlet – ušli u bus, zauzeli mjesta i odložili stvari. Imali smo autobus na kat. Bilo je oblačno, ali se isplatilo.

Grobnica obitelji Jelačić

Prvo smo došli u Zaprešić, gdje smo vidjeli Jelačićeve dvore, vršilicu (koja se upotrebljavala za vršenje žita, kukuruza i pšenice), njegovu kapelicu svetog Josipa, koju je sagradio 1855, i grobnicu, u kojoj su pokopani Josip Jelačić, njegova kći i njegov brat. Vidjeli smo i golf klub, koji je izgledao jako zabavno. Sve smo fotografirali i nastavili dalje. Vidjeli smo i spomenik našoj

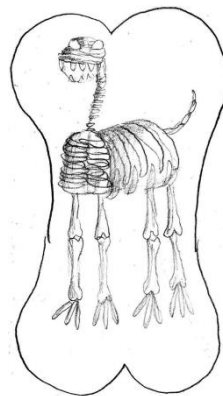

Kapelica svetog Josipa

himni u kanjonu Sutle.

Poslije smo otišli u Muzej krapinskog pračovjeka u Krapini. Kad smo došli, gledali smo kratak film o životu pračovjeka – kako se snalazio u divljini i kako se ponašao. Vodič nam je objasnio da je nalazište na Hušnjakovu brdu u Krapini na poziv fra Dominika Antolkovića 1899. godine posjetio Dragutin Gorjanović-Kramberger kako bi proučio ostatke kostiju i zuba koji su ondje pronađeni. Vidjeli smo i majmune i razvoj čovjeka te razliku između smo i u jednu zubi. Osim toga, film o nastanku svijeta.

Najzanimljiviji nam je dio u Muzeju bio puca kad na nju netko stane. Na kraju suvenirnici, gdje smo se fotografirali i Najbolji je dio izleta bio McDonald's, gdje hamburgera. Vratili smo se u 18.30 h. bismo proveli još jedan dan.

pračovjeka i današnjih ljudi, a ušli sobu u kojoj su lubanje pračovjeka i vidjeli smo i kosti dinosaura i kratak

prelazak preko platforme leda koja obilaska kratko smo se zadržali u kupovali suvenire.

smo se najeli sladoleda i Svima nam je bilo zabavno i ondje

Mihaela Đurđević i Marko Tauković, 6. razred

STOP nasilju – nasilje nema opravdanja!

U našoj školi ugostili smo 24. travnja 2013. godine glumce Vedrana Komeričkog i Ivanu Krizmanić, koji su nam odigrali predstavu *Nasilje*. Kroz glumu i ples pokazali su nam vrste nasilja, kako ga prepoznati i kako reći *ne* nasilju. Oni djeluju u sklopu THE/ARTO projekta, koji je prvi sustavni projekt edukacije djece kroz umjetnost u Republici Hrvatskoj. Projekt se sastoji od pet predstava: *Nasilje*, *Droga*, *Matematika*, *Rođenje* i *Telefon* namijenjenih edukaciji djece osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta.

Lucija Lončar, 7. r.

Kako ste se odlučili baviti glumom te koliko se dugo njome bavite?

Vedran: Oduvijek sam volio nasmijavati ljude. Bavim se glumom otkad sam diplomirao, 2009. godine.

U kojoj se mjeri poistovjećujete s likovima koje glumite?

Vedran: Nikada do kraja.

Ivana: Naučeni smo razlikovati vlastiti karakter od onog kojeg nastojimo prikazati.

Na koji način birate glumačke aranžmane?

Vedran: Pa, po stupnju privlačnosti... ili financijske isplativosti uloge.
Kako uspoređujete hrvatsku kinematografiju s hollywoodskom?

Ivana: Mi imamo kvalitetnije glumce i scenarije!

Vedran: Kod njih je to industrija, a kod nas ljubav prema umjetnosti.

Može li se u Hrvatskoj živjeti od glume?

Vedran: Može, ali sasvim prosječnim životom
S kojom stranom glumačkom zvijezdom biste željeli surađivati?

Vedran: Will Ferrell.

Ivana: Juliette Binoche.

Intervju vodila: Ana Kremenjaš, 8. A

Likovni radovi viših razreda

U sklopu prve *Noći knjige* Knjižnice i čitaonice *Ivo Kozarčanin*, održao se događaj „Čitajmo naglas“, o kojemu su, putem škole obaviješteni zainteresirani učenici od 1.-8. razreda, ne bi li se okušali u prijavi za odabir najboljeg čitača.

Učenici su čitali nekoliko pjesama pjesnika po vlastitu izboru, dok je žiri sastavljen od učiteljica i knjižničarki izabirao naj-čitače.

Sudjelovalo je ukupno sedam učenika, a oni najbolji osvojili su i vrijedne nagrade u obliku knjiga prigodnih njihovu uzrastu. Najmlađa natjecateljica, inače učenica 1. razreda, Karla Glavinić iz Hrvatske Dubice, osvojila je 3. mjesto i ponosno pozirala sa osvojenom knjigom.

Najzanimljiviji dio natjecanja bio je kada su knjižničarke i učiteljice čitale pjesme, a učenici bivali žirijem koji ih ocjenjuje. Uz obilje smijeha, te ponešto štapića i bombona, ovaj je događaj uspješno ušutkao sve one kritizere koji tvrde kako se u našem *Dubaju* ništa ne zbiva....

Željka Vuković, 1. r.

ČUVARI SJEĆANJA

Baćin, pitoreskno seoce u sastavu općine Hrvatska Dubica, koje se smjestilo na dražesnim obroncima jugozapada Sisačko-moslavačke županije duž rijeke Une. Stanovništvo sastavljeno od tek malo iznad 1800 žitelja posvećenih uglavnom ratarstvu i stočarstvu čini ovo mjesto idealnim utočištem svakoj mira žednoj duši. Nepretenciozno i nadasve pitko mjesto, sa sasvim prosječnim natalitetom ostalo bi u potpunosti svedeno na društvenu i političku marginu jedva uočljivu neupućenom oku prosječnog Hrvata, time omogućujući svojim žiteljima mir kojim su godinama prije navikli živjeti.

Tako bi vjerojatno i ostalo, da sudbina nije imala vlastiti plan koji je ovu idiličnu prirodnu pozornicu učinio poprištem jedne od najvećih opereta dvadesetoga stoljeća te time izmijenio njezin tijek zauvijek. Naime, od 1991.-1995. u spomenutom raju odvijalo se uprizorenje operete koja je bila svojstvena po tome što njezin libreto nije, po uvriježenom običaju, bio unaprijed napisan, već se razvijao kako se razvijala i ona sama te time prosječnom gledatelju pružao uvijek nagle obrate i neuhvatljiv kraj. Odabir glumaca vršio se sporadično i spontano osiguravajući joj time stalnu svježinu izvedbe. Kostimografija joj bijaše oskudna, a rekviziti svedeni na krajnji minimum. No njen neupitan vrhunac svakako činiše brojni statisti koji bijahu i više nego spremni uskočiti u izvedbu svaki put kada bi netko od glumaca bio privremeno ili trajno onesposobljen, održavajući tako njenu kvalitetu i tečnost na zavidnoj razini. Mnogi od njih, donedavno i bezimni, nisu prezali ni život položiti u ishod iste, u koji su toliko vjerovali, za koji su udisali, te ga vjerojatno zadnjim vapajem gotovo i mogli okusiti. Suvišno je uopće spomenuti brzinu kojom je spomenuta predstava prešla s regionalne na nacionalnu, a potom i globalnu razinu. A na kraju, kad dovoljno suza bi proliveno, mnogo rekvizita uništeno i višesatnost predstave okončana, mnogi joj uputiše gromoglasan pljesak, samo da bi ju ubrzo potom prepustili nijemom utonuću u rijeci vremena.

Upravo na tom raskršću zbivanja počinje naša priča o skupini entuzijasta i provoditelja sjećanja na nepravedno minule povijesne događaje koji su na sebe preuzeli herkulovski zadatak trajnog osvježavanja uspomena na spomenutu operetu u srcima starih i mladih. Naime, povodom održavanja svog VI. kongresa u Zagrebu i Sisku od 14.-16. lipnja, Hrvatsko žrtvoslovno društvo odlučilo je povećati tu zaboravljenu točkicu na karti održavanjem spomena i časti onima koji su, doslovno i u prenesenom značenju, održavali našu operetu na životu, čak i u trenucima kad su joj najveći među optimistima prognozirali neslavan kraj. Stupili su u kontakt s jedinom školom na tom području, osnovnom školom Ive Kozarčanina, kako bi joj pružili pomoć u obimu u kojem su u mogućnosti. Posljedično, u suradnji s tvrtkom SCAN d.o.o., posjetili su navedenu školu u obliku osmočlanog izaslanstva ne bi li joj uručili donaciju u obliku didaktičkih pomagala prijeko potrebnih za nastavak njena nesmetanog rada (stolni, prijenosni dijaprojektor s priborom, digitalnu lupu s pripadajućim PC-om i digitalni multimetar). Gosti su bili radosno dočekani, počašćeni zvucima naših glazbala, nesigurnošću recitacija naših učenika i optimizmom njihovih glumačkih izvedbi, a potom počašćeni

domjenkom i provedeni prostorima naše škole, koja svoju statističku prosječnost nadoknađuje svakodnevnim entuzijazmom i upornošću.

Spomenuti susret tako bijaše iznimno poučan i samim učenicima, koji su imali priliku osobno upoznati neke od izvorne postave glumaca prethodno spomenute operete globalno poznate pod prostodušnim nazivom Domovinski rat, koji su poživjeli i imali priliku drugima pripovijedati o njoj. Sama škola odaje počast tom događaju svakog 21. listopada u godini, polaganjem vijenca u spomen onima koji su pali, kako bi mi danas mogli ponosito stajati. Susreti ovakve naravi namijenjeni su kako bi služili kao trijumf pobjede, svjetionik nade i geslo ljudskoga duha diljem svijeta, gdje god je on oslabljen.

84

Dok nas u školi mnogi uče,
ocjene nas i dalje muče!
Neki misle da je to slatka šala,
no zato je njima prazna glava.
Sjedeć' u klupi ko' vreća soli
učenik uvijek za veću ocjenu moli.
Štefica, razrednica naša,
nek' nas se uvijek sjeti
kako bili smo njeni harajući vjetri!

Osnovna škola, srcu našem dika,
tko nas ne zna, žalit će dovijeka...!

Damir Mehmedagić, 8. a

8.b

Mi smo ljudi 8. b,
vjerovali ili ne,
ekipa smo k'o iz snova,
kod nas uvijek nešto nova.
15 tek nas raska ima
i pažnju poklanja svima.
Matija ljubimac pravi
frče kosu, ljude gnjavi.
Željka mala baš je faca,
fore iz rukava baca.
Nikola ju stalno ljuti,
nadrapat' će kao Žuti!
Ako tko problema ima,
Anđelin nam savjet štima.
Tu Brigita u red staje,
al' njoj Anči savjet daje.
To je dvojac boli glava,
bitno samo moda, slava.
Dean nam je glavni agent,
zaštitnik i vrsni talent.
Sve polako, sve se stigne,

Florijan nam samo migne.
Nema žurbe, nema straha
dok Martina duša plaha
iz prikrajka sve promatra,
motri, motri i sve posmatra.
Trebao ovdje uvest' reda,
raska stalno nešto ne da,
svatko nekih želja ima
dok Ivoni baš sve štima
i Karlo je vjerno slijedi
dok u klupi mirno sjedi.
Pa i Petar sjedi mirno,
al' ocjene ne bi dirn'o.
Adalbert nam uči, uči,
piše, čita, knjige muči.
Dario je sav u mucu,
ne snalazi se u toj buci.
A naš Josip cooler pravi
ne svada se i ne gnjavi,
uz Ivonu sjedi, šuti,
čak pomisliš da su ljuti!

Eto, tako to izgleda

u razredu „bez nereda“.

To bi zasad bilo to,
posebni smo – nema što!

M
 L
 A
 D
 I
 D
 U
 B
 2
 0
 1
 2
 .
 /
 2
 0
 1
 3
 .

U subotu, Dana Gospodnjeg 15. lipnja 2013., oko 11.30 sati po jugoistočnom vremenu 54-ero mladaca primiše sakrament sv. Potvrde od ruku biskupa mons. Vlade Košića. Nebeske dveri se pritom otvoriše i osvjetliše put Duhu Svetomu ne bi li najblažim među poljupcima cjelivao izabranike i tako ih oboružao snagom i razboritošću protiv svih nedaća koje ih tek imaju snaći.

Oni tada u se primiše mudrost, najistančaniji od darova Gospodnje providnosti i otkaskaše u podnevnu izmaglicu sposobni za velika djela dušobrižništva i savjeta onima neupućenima pronalasku pravog izbora, kako bi im sva djela našla odjek u vječnosti, kao onih brojnih mudraca koje majka Povijest pamti prije njih, od Sokrata do Aristotela, preko Spinoze i Bacona.....

Sokrata do Aristotela, preko Spinoze i Bacona.....

Zapravo ne, ni blizu sličnomu naši izabranici nisu opterećeni. Nažalost, to su i dalje oni isti smušeni, nepromišljeni i izgubljeni dječaci i djevojčice kakvima ih pamti svaki zaposlenik *OŠ Ive Kozarčanina*, no sad, oboružani puninom vjere, nadajmo se kako će uspjeti prosuditi i donijeti pravu odluku u pravom trenutku, te s povoljnim posljedicama, i tako možda jednog dana naći svoje mjesto pod suncem.

Samo dan kasnije, 16. lipnja, 20-oro mrvica svojim je sitnim koracima učinilo svoj vlastiti pristup putu vjere i pristupilo sakramentu prve sv. Pričesti. Počešljani, odjeveni u bijelo i prethodno poučeni o otajstvima vjere, prvi su put u se primili Tijelo Kristovo i tako se otisnuli na cjeloživotnu pustolovinu vjerskog sazrijevanja.

Događaj je upotpunjen prisutnošću njihove rodbine, učitelja, prijatelja i gospođe srednjih godina koja

je krivo skrenula u Sunji, no ipak odlučila ostati. Klasična liturgijska procesija bivala je obogaćena glasovima pričesnika koji su svojim recitacijama kadri otopiti i najtvrdokornija među srcima, te time cijeli susret uzdigla na razinu svetosti.

Događaj je upotpunjen prisutnošću njihove rodbine, učitelja, prijatelja i gospođe srednjih godina koja

Ona je djevojka iz susjedstva, odlika optimizma, dašak vedrine i vraški dobra odbojkašica, ona je..... Ana Kremenjaš! Posljednjih osam godina upotunjavala je našu školsku zajednicu svojom aktivnošću na gotovo svim raspoloživim poljima. Ona kuha, pere, čisti, pegla (mada ne istovremeno), uzgaja voće i povrće, može rastaviti i sastaviti frezu s povezom preko očiju ispod dvadeset minuta, šije (pritom ne birajući materijal), no, ponad svega, ona čini sve što se od nje traži u rekordnom vremenu i zavidnoj kvaliteti. U horoskopu je Lav, što znači da je posebno slaba na Ovnove i Strijelce (za sve praznovjerne među vama). Voli poeziju, duge šetnje uz korito rijeke Une i naprosto se otopi pred slabinjskim zalaskom sunca. No, najvažnije od svega, ako ju ne iznevjerite bit će vam *BFF for life*. Može ju se dobiti na broju 098 168.....za ostatak, bojim se, morat ćete se potruditi sami. Sretno!

Ljudi i voda

Voda je dragocjena i ljudi ju najviše piju,
peru njome ruke i kupaju se u njoj.
Volim piti vodu s izvora
i kupati se u rijeci Uni.
Bez vode ljudi ne bi mogli živjeti.
Bez vode bi životinje umrle.
Vodu treba uvijek piti i zdrav biti.

Nina Vukšić, 1. r.

Katarina Kukolj, 5. r.

Kako provodim svoje slobodno vrijeme?!

ONA kaže:

- Dobro, hvala na pitanju...! Ha-ha, no, šalu na stranu. Svoje slobodno vrijeme uglavnom provodim izvan kuće. Šećući psa, hodam po šumi istražujući nove šumske putove i stare kuće, penjem se po drveću itd. Često odlazim i biciklom u šumu. Nekako ga doguram do vrha brda i onda se sjurim dolje dok moj pas Fifi trči za mnom. To iskustvo pretvori običan dan u pravo uzbuđenje! Kad se ne prepuštam takvim i sličnim aktivnostima, odlazim pecati na Unu uglavnom nastojeći uhvatiti klenove, babuške, grgeče i druge slične ribe za mačke. Kada idem s tatom, onda uglavnom pecamo na varalicu (za sve vas koji ne znate, to vam je malena, žarko obojena ribica koja može biti metalna, silikonska ili plastična). Pritom ju uspijevam zabaciti bar 4-5 puta dalje od svojih manje sposobnih prijatelja (č: Josip Felbabić)! Ako je vrijeme nepovoljno prepustim se valovima TV-a, igricama na tabletu ili kartanju, a ako zapada baš nekakva jaka kiša, vrijeme provodim spavajući. Za sam kraj smatram kako je svim mojim vršnjacima važno napomenuti da na Facebook-u provedem možda pola sata tjedno, za razliku od nekih koji se ne uspijevaju jednako kontrolirati (č: Brigita Knežević).

• Ivona Džananović, 8. b

ON kaže:

- Svoje slobodno vrijeme najčešće provodim sa prijateljima na igralištu, igrajući nogomet i družeći se na razne maštovite načine. Nekada odlazim u ribolov, i to najčešće sam. Ponekad mi se čini da sam usamljen i da vrijeme jako sporo prolazi, te onda sjednem i razmišljam o svemu. Muče me brojna pitanja o životu i dok o njima razmišljam, pokušavajući naći odgovore, dan mi jednostavno izmakne. Tada se vratim kući i legnem u krevet, no ne zaspim prije nego zahvalim Bogu na još jednom danu. I tako iz dana u dan, mjeseca u mjesec...

• Dean Čavara, 8. b

FILMSKI KUTAK

Ditch Perfect (2012.)

Režija: Jason Moore

Uloge: Anna Kendrick, Brittany Snow, Rebel Wilson

Scenarij: Kay Cannon

Producent/i: Elizabeth Banks, Paul Brooks, Max Handelman

Zemlja: SAD

Talentirani brucoši i brucošice donose nam raspjevanu priču o natjecateljskim zborovima američkih fakulteta i napetom rivalstvu koje vlada među njima.

'The Barden Bellas' je ime ženskog a capella zbora koji se diči svojim izvedbama popularnih pop pjesama, a njegove članice su sve redom studentice kojima je jedino njihov izgled bitniji od sjajnog akademskog uspjeha. No, nešto je trulo u 'Bellama' jer su na prošlogodišnjem natjecanju fakultetskih zborova doživjele totalnu katastrofu i neuspjeh. Bliži se i ovogodišnje finale te će se morati regrupirati i poduzeti neke neočekivane promjene kako bi ostvarile dobar rezultat.

'Belle' održe audiciju za nove članove, a među prijavljenima je i mlada buntovna brucošica **Beca** kojoj je najviše stalo do njene karijere DJ-a. No, stvari se mijenjaju kada upozna **Jessee**, samouvjerenog i šarmantnog mladića koji pjeva u muškom rivaalskom zboru. Beca se tada aktivno uključuje u rad svog zbora te će 'Belle' zahvaljujući njoj iz temelja promijeniti svoj imidž i repertoar. Uskoro ih čeka velika borba s muškim zborom koji je sve samo ne konvencionalan.

Moj dojam: Film mi se jako svidio, jer je odlična kombinacija mjuzikla i drame, žanra koji je, pomalo nepravedno prepušten zaboravu...

Beautiful Creatures (2013.)

Režija: Richard LaGravenese

Uloge: Alice Englert, Viola Davis, Emma Thompson, Alden Ehrenreich, Jeremy Irons

Scenarij: Richard LaGravenese

Producenti: Broderick Johnson, Andrew A. Kosove, Molly Smith

Zemlja: SAD

Fantastična romantična drama o mladiću koji upoznaje neobičnu djevojku koja pripada obitelji moćnih čarobnjaka.

Nadnaravna ljubavna priča rađena je prema bestseleru autorica **Kami Garcije** i **Margaret Stohl**. Sedamnaestogodišnji **Ethan Wate** (Alden Ehrenreich) mjesecima sanja isti san. Tajanstvena djevojka čeka ga na bojištu u jeku Građanskog rata. On silno želi ostati s njom, ali prijete mu opasnost - svaki put kad udari munja zvukom koji nalikuje na pucanj. Ethan umire prije no što stigne do djevojke. Opasni svijet iz sna Ethanu je draži od stvarnosti u Gatlinu u Južnoj Karolini, malom konzervativnom južnjačkom gradiću koji kao da nije u 21. stoljeću, u kojem se ništa ne mijenja i nema nikakvih događaja.

Živi s ocem koji se potpuno povukao u svoj svijet nakon iznenadne smrti mladićeve majke i žudi za životom o kojem može samo čitati. Stvari se mijenjaju dolaskom **Lene Duchannes** (Alice Englert), lijepe i zagonetne nećakinje **Macona Ravenwooda** (Jeremy Irons), vlasnika gotičkog imanja Ravenwood Manor. Ethana djevojka odmah privuče mada se čini kao da ju prati neka zla sila i postaje očito da ona pripada obitelji čarobnjaka s moćima koje su izvan njene kontrole.

Grad kojim upravlja konzervativna **gđa Lincoln** (Emma Thompson) želi da ona bude protjerana. Čak i sveznajuća knjižničarka **Amma** (Viola Davis) boji se ponavljanja povijesti obilježene obiteljskim tajnama i prokletstvom koje se nadvilo nad Lenu s približavanjem djevojčina šesnaestog rođendana. Upravo tada ona će pripasti Svjetlu ili Tami. No sudbina djevojke mogla bi već biti zapečaćena kletvom koja nju i Ethana uvlači u mrežu magije i svijet pun opasnosti iz kojega možda i nema bijega.

Moj dojam: *Sviđa mi se jer je znanstveno-fantastičnog žanra. Ima priličan broj različitih radnji koje se međusobno isprepliću i vrlo su dobro povezane. Svi koji vole znanstvenu fantastiku, te magiju i vještice trebali bi pogledati ovaj film.*

Pripremila: Patricia Tauković, 7. r.

Zabavni kutak

ZUBI

Pita Ivica mamu:

- "Mama zašto se moji zubi zovu mliječni?"

Odgovara mama:

- "Zato sine što piješ puno mlijeka!"

Ivica:

- "A onda se babini zovu pivski!"

ZAMIŠLJANJE

Anica već 2 sata stoji za stolom i jede ribu:

- "Mama ja ne volim ovu ribu."

Mama:

- "Aj' zamisli da je to nešto što voliš pa pojedi."

Anica:

- "Aj' ti zamisli da sam je ja pojela pa ti odnesi tanjur."

VUK

Ivica prebire po tanjuru.

-Zašto ne jedeš?Rekao si da si gladan kao vuk. - pita ga mama.

-A jesi li ti ikad vidjela vuka da jede mahune?-odgovori Ivica

DIREKTOR

Učiteljica zadala temu za pismeni zadatak koja glasi "Da sam direktor" Svi pišu osim Perice.

Pita ga učiteljica:- "Zašto ne pišeš Perice?"

Perica odgovara:- "Čekam tajnicu!"

Priredio: Đelo....ovaj....Joško Arzenšek, 7. r.

Čišćenje škole

Glumačka skupina

Mozgalica: među osobama na slici
pronađite par....?

Znaš što?! Imaš 10
sekundi da makneš taj
fotić ispred mene,
inače ću ti ga otefi i
zatući te njime!!

Pomoć – on stoji iznad nje!

Odbojkašice

Plesačice - juniorke

Talk to the hand cause the face ain't listening!

Plesačice - seniorke

Hej, pa nisam još ni kavu popila! Mislim, zaista?!

?

Na označenom mjestu trebala je doći slika naših zalijevačica, odnosno, službenih cvjećarki.

Začudo, spomenute su se odbile slikati i ponuditi bilo kakvu izjavu za medije. Za daljnja objašnjenja ovog rijetkog fenomena obratit ćemo se pročelnici Ministarstva zalijevanja, prof. Ani Mandić, u nadi rasvijetljenja nastalog nesporazuma. Dotad primite naše iskrene isprike.

SADRŽAJ:

Uvodni pozdrav	2
Prvašići.....	3
Dani kruha.....	5
Izlet u Krapinu	7
Stop nasilju.....	8
Likovni radovi.....	9
Noć knjige	11
Čuvari sjećanja	12
8.A	14
8.B.....	15
Pričest i krizma.....	16
Kreativni kutak.....	18
Filmski kutak.....	22
Zabavni kutak.....	24
Eko kutak	26
Izvannastavne aktivnosti	28

REDAKCIJA UČENIČKOG LISTA MLADI DUB

UREDNIŠTVO:

HRVOJE ZADRAVEC, VJEROUČITELJ

LIDIJA DUŽIĆ, UČITELJ

ŽELJKA VUKOVIĆ, UČITELJ

ŠTEFICA DEBOGOVIĆ, UČITELJ

I NOVINARSKA GRUPA UČENIKA ŠKOLE

LEKTOR:

JELENA ĐUKIĆ, PROF

ADRESA ŠKOLE:

OSNOVNA ŠKOLA „IVO KOZARČANIN“

TOMISLAVA BOGIĆA 2

44 450 HRVATSKA DUBICA

e-mail: os-hrvatska-dubica-001@skole.T-com.h